

Městský soud v Praze

Hybernská 1006/18

111 21 Praha 1

DS: snkabbm

Sp. zn.: (nepředchází)

Žalobce: **Tomáš Pecina**, nar. 21. 4. 1966
Slezská 1668/56
120 00 Praha 2
DS: whehjsc

Zastoupen: JUDr. Petrem Kočím, Ph.D., advokátem
Opletalova 1535/4
110 00 Praha 1
DS: cp7kgk3

Žalovaný: **Policejní presidium České republiky**
Strojnická 935/27
170 89 Praha 7
DS: gs9ai55

Správní žaloba

proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. května 2015
poznámenanému do spisu, o němž byl žalobce vyrozuměn
přípisem Policejního presidia České republiky, Kanceláře
policejního presidenta, Oddělení tisku a prevence, ze dne
31. května 2016, č. j. PPR-1476-19/ČJ-2015-990140,
podaná podle ustanovení § 65 *et seq.* soudního řádu správního
(dále jen „SŘS“)

Elektronicky

Plná moc

Soudní poplatek: 3 000 Kč; k výzvě soudu

Přílohy: dle textu; podle seznamu

I. Rekapitulace

[1] Žádostí ze dne 12. ledna 2015 žalobce žalovaného požádal o sdělení: 1. u kolika osob je v současné době v informačním systému FODAGEN evidován záznam o odebrání biologického materiálu ve smyslu ustanovení čl. 22 odst. 9 písm. d) závazného pokynu policejního presidenta č. 250/2013, o identifikačních úkonech (dále jen „*Pokyn*“); 2. jaké uschovací lhůty jsou pro tyto osobní údaje v systému FODAGEN evidovány, optimálně v členění na počet záznamů s uschovací lhůtou a) kratší než 5 let, b) 5 až 10 let, c) 10 až 20 let, d) 20 až 50 let, e) delší než 50 let; a 3. jaké okolnosti provedení identifikačních úkonů ve smyslu ustanovení čl. 22 odst. 9 písm. e) Pokynu jsou v systému FODAGEN evidovány, v členění do skupin podle čl. 22 odst. 3 písm. a) Pokynu, tzn. na osoby prověřované v souvislosti s úmyslným trestným činem, obviněné, podezřelé, odsouzené atd.

[2] Přípisem Policejního presidia České republiky, Kanceláře policejního presidenta, Oddělení tisku a prevence, ze dne 27. ledna 2015, č. j. PPR-1476-3/ČJ-2015-990140, žalovaný (domněle) odpověděl na otázku č. 3 a k otázkám č. 1 a 2 uvedl, že poskytnutí těchto informací by si vyžádalo mimořádně rozsáhlé vyhledání, a vyzval žadatele k úhradě nákladů ve výši 9 412 Kč za celkem 37,5 hodin práce programátora.

[3] Neboť takový postup je nezákonný, žalobce proti němu dne 27. ledna 2015 podal stížnost podle ustanovení § 16a odst. 1 písm. c) a d) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*InfZ*“), a navrhl, aby v případě, že věc nebude řešena cestou autoremedury v souladu s ustanovením § 16a odst. 5 InfZ, nadřízený orgán přikázal žalovanému ve lhůtě tří dnů poskytnout žalobci informaci – řádnou odpověď na otázku č. 3 – a ve vztahu k otázkám č. 1 a 2 výši úhrady snížil nebo žalovanému přikázal poskytnout žadateli požadované informace bezplatně.

[4] Tato stížnost, pokud jde o otázky č. 1 a 2, byla vyřízena rozhodnutím kanceláře ministra vnitra ze dne 19. února 2015, č. j. MV-20477-2/KM-2015, jímž byla výše úhrady 9 412 Kč jako správná potvrzena.

[5] Žalovaný následně dne 7. května 2015 rozhodnutím poznamenaným do spisu žalobcovu žádost o informace odložil, o čemž byl žalobce vyrozuměn přípisem Policejního presidia České republiky, Kanceláře policejního presidenta, Oddělení tisku a prevence, ze dne 31. května 2016, č. j. PPR-1476-19/ČJ-2015-990140; nutno poznamenat, že přípis byl žalobci zaslán až na základě opatření proti nečinnosti podle správního řádu a značně opožděně.

[6] Neboť postup žalovaného při stanovení úhrady za poskytnutí informací není v souladu se zákonem, žalobci nyní nezbývá než brojit proti rozhodnutí o odložení žádosti, proti němuž není k dispozici žádný další opravný prostředek, správní žalobou.

Důkaz: vyrozumění Policejního prezidia České republiky, Kanceláře policejního prezidenta, Oddělení tisku a prevence, ze dne 31. května 2016, č. j. PPR-1476-19/ČJ-2015-990140 – v příloze

II. Žalobní body

II.A Přípustnost žaloby

[7] Judikatura správních soudů týkající se postupu při odložení žádosti o informace z důvodu neuhrazení nákladů požadovaných povinným subjektem doznala v minulosti určitého vývoje, nicméně byla fixována rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 17. dubna 2013, č. j. 6 Ans 16/2012-62.¹ Z něj vyplývá, že proti rozhodnutí o odložení žádosti podle § 17 odst. 5 InfZ, jež se pouze poznamená do spisu, lze brojit správní žalobou, přičemž žadatel musí být o tomto rozhodnutí vyrozuměn (§ 47 rozsudku).

[8] Žalobce takovou úpravu nepovažuje za optimální, neboť předmětem soudního přezkumu je fakticky nikoli rozhodnutí o odložení žádosti, jež je automatickým důsledkem neuhrazení nákladů, nýbrž předcházející rozhodnutí o stížnosti proti jejich výši, avšak judikaturou Nejvyššího správního soudu je žalobce stejně jako soud I. stupně vázán, jakkoli subjektivně pokládá přijaté řešení dané právní otázky za málo vhodné, ba nelogické.

II.B Možnost požadovat úhradu již vynaložených nákladů

[9] Jak žalobce zjistil z rozhodnutí ministerstva vnitra, žalovaný po něm nevyžadoval úhradu nákladů, které mu měly v souvislosti s poskytnutím informací vzniknout, nýbrž nákladů, které již žalovaný vynaložil.

[10] Na úhradu těchto nákladů však žalovaný nemá právo, neboť oprávnění požadovat úhradu nákladů je zákonem konstruováno jako právo na úhradu nákladů, jež by povinný subjekt musel vynaložit, aby žadateli informace poskytl, nikoli těch, které již vynaložil; jsou to tedy náklady budoucí, ty, které by v souvislosti s poskytnutím informace teprve vznikly, nikoli minulé, již vzniklé.

¹http://www.nssoud.cz/files/SOUDNI_VYKON/2012/0016_6Ans_12_20130515133750_prevedeno.pdf

[11] Pokud by mohl povinný subjekt vyžadovat náklady již vynaložené, vedlo by to k neřešitelným problémům zejména v situaci plurality žadatelů o identickou informaci.

[12] Budiž poznamenáno, že tento problém se v aplikační praxi již objevil, a to v souvislosti s náklady spojenými s anonymisací soudních rozhodnutí. Soudy zprvu postupovaly tak, že tyto náklady požadovaly od všech žadatelů o jeden a ten samý dokument, avšak poté, co byl tento postup podroben kritice ze strany odborné veřejnosti,² svůj přístup modifikovaly a částky přestaly vybírat, resp. již vybrané žadatelům vrátily.³

II.C Nepřiměřenost výše náhrady

[13] Výše požadované náhrady se žalobci jevila zcela nepřiměřenou již v době, kdy proti ní brojil stížností, a nyní nemá na svém názoru důvod čehokoli změnit. Ve své stížnosti žalobce uvedl:

„Žadatel shledává bizarním na samé hranici uvěřitelnosti, jestliže povinný subjekt tvrdí, že nezná obsáhlost informačního systému, který provozuje.

I kdyby tomu tak však bylo, lze takovou informaci zjistit jediným SQL dotazem, patrně ve formě

```
SELECT COUNT(*) FROM xxx;
```

kde xxx je název příslušné databasové tabulky.

Představa, že by takový úkon vyžadoval 15 hodin práce programátora, se zcela vymyká realitě.

[...]

Podobná je situace u otázky č. 2. Tam by měl dotaz pravděpodobně formu

```
SELECT COUNT(*) FROM xxx WHERE yyy;
```

kde xxx je opět název tabulky a yyy podmínka odpovídající intervalu pro zjišťované uschovací lhůty.

Ani v tomto případě nelze akceptovat, že by takový úkon zabral programátoru-správci database povinným subjektem udávaných 22,5 hodin.

Reálným se jeví, že získat odpověď na otázky č. 1 a 2, pokud jimi povinný subjekt nedisponuje, by programátoru obeznámenému se strukturou dat v databasi zabralo mezi dvěma a pěti minutami čistého času, a i když lze jen stěží v takovém případě hovořit o mimořádně rozsáhlém vyhledání informace, jaké má na mysli ustanovení § 17 odst. 1 in fine InfZ, žadatel je ochoten povinnému subjektu odpovídající náklady uhradit.“

²<http://www.pravniprostor.cz/clanky/spravni-pravo/kolikrat-je-treba-anonymizovat-rozsudek>

³<http://paragraphos.pecina.cz/2014/08/mestsky-soud-v-praze-vratil-400-kc-za.html>

[14] Na tyto argumenty reagoval nadřízený orgán odkazem na to, že tyto náklady již fakticky vynaloženy byly, a přiměřenost jejich výše nijak nepřezkoumával.

[15] To by měl nyní v případě, že nepřisvědčí žalobcovu názoru o nepřípustnosti vyžadovat již vynaložené náklady, učinit soud.

III. Včasnost žaloby a příslušnost soudu

[16] Žalobce se o napadeném rozhodnutí, jež bylo poznamenáno do spisu, dozvěděl z vyrozumění Policejního presidia České republiky, Kanceláře policejního presidenta, Oddělení tisku a prevence, ze dne 31. května 2016, č. j. PPR-1476-19/ČJ-2015-990140, jež mu bylo doručeno dne 2. června 2016, tato žaloba je tedy podávána ve lhůtě dvou měsíců ve smyslu ustanovení § 72 odst. 1 SŘS.

[17] Neboť žalovaný má sídlo v obvodu Městského soudu v Praze, v souladu s ustanovením § 7 odst. 1 a 2 SŘS je k jejímu projednání příslušný tento krajský soud.

IV. Závěrečný návrh

Z těchto důvodů žalobce navrhuje, aby soud po projednání jeho žaloby vydal tento

r o z s u d e k :

1. Rozhodnutí Policejního presidia České republiky ze dne 7. května 2015 poznamenané do spisu, o němž byl žalobce vyrozuměn přípisem Policejního presidia České republiky, Kanceláře policejního presidenta, Oddělení tisku a prevence, ze dne 31. května 2016, č. j. PPR-1476-19/ČJ-2015-990140, **s e z r u š u j e .**
2. Žalovaný je povinen uhradit žalobci ve lhůtě třiceti dnů od právní moci rozsudku náklady řízení, k rukám žalobcova právního zástupce.

V Praze dne 2. června 2016

Tomáš Pecina

Seznam příloh:

1. *plná moc*
2. *vyrozumění Policejního prezidia České republiky, Kanceláře policejního prezidenta, Oddělení tisku a prevence, ze dne 31. května 2016, č. j. PPR-1476-19/ČJ-2015-990140*

